

Celsius översätter: »Sig-untr scribi fecit lapidem Stenkillo genero suo.» Likaså *UFT* h. 5: »Sig(m?)und lät rita sten efter Stenkil (d. ä. Stenkettill), sin måg.»

Namnet *Sæmundr* är tidigare belagt i en sörmländsk inskrift, Sö 221, tecknat (ack.) *saimut*. Namnet är f. ö. västnordiskt, bl. a. känt från två isländska runinskrifter (L 1654 och 1844). En lagman Esbjörn Sæmundsson i Jämtland omtalas i flera urkunder från 1470- och 1480-talen; en Erik Sæmundsson i ett köpebrev från Skara 1477. — Ett mansnamn *Stæingisl* är icke känt från någon annan inskrift. Lundgren o. Brate förteckna ett osäkert *Stengils* ur en finländsk urkund från 1420.

Om ristaren se ovan U 1020.

1025. Vaxmyra, Ärentuna sn.

Litteratur: O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 451.

De enda uppgifterna om denna runsten härröra från O. Celsius, som har läst inskriften den 10 juni 1728. Stenen fanns i »Waxmyra by i gärdet». Tyvärr har Celsius ingen teckning, icke heller några meddelanden om ristningens storlek och utseende. Den har sedermera icke kunnat återfinnas.

Inskrift (enligt Celsius):

anuntr · uk · þorbiarn · li - u · rita sitn yftir · kætilmunt · brupur

5 10 15 20 25 30 35 40 45

Anundr ok Þorbiorn letu retta stein æftir Kætilmund, broður [sinn].

»Anund och Torbjörn läto uppresa stenen till minne av Kättilmund, (sin) broder.»

Till läsningen: Inskriftens **a**-runor (r. 1, 14, 35) ha dubbelsidig bst, med undantag av 24 **a**, som har bst endast på hst:s v. sida. **n**-runorna (r. 2, 4, 16, 28, 41) ha bst endast på hst:s h. sida; likaså 10 **o**. 5 **t** har bst endast t. v. Toppen av runorna 18—20 **i-u** markeras av Celsius som avslagna. 22 **i** är icke stunget. Däremot finns en stor, rund prick mitt på staven i 37 **e**. Vid 25—28 **sitn** har Celsius antecknat: »sic».

Anundr och *Þorbiorn* äro vanliga namn under vikingatiden. Detsamma gäller, om än icke i lika hög grad, namnet på den tredje brodern, *Kætilmundr*.

Fastän icke någon bild är bevarad av U 1025, finnes anledning förmoda, att denna runsten är ristad av samme man som U 1024 och sannolikt även flera andra av runstenarna i Ärentuna sn. Härpå tyder särskilt formen **yftir**, som förekommer även på U 1015, 1018 och 1024.

Östa, Ärentuna sn.

I *Ransakningarna* 1667—84 (F 1 9:1) finnes en förteckning över »the gamble monumenter som i Ehrtuna Sochn kunna finnas» av kyrkoherden Ericus A. Piscarius år 1677. Där uppges bland runstenar i socknen även en vid Östad. Någon sådan finnes icke omtalad i senare källor. Vid Östa finnas emellertid resta bautastenar utan inskrift (R. Dybeck 1864, J. Eriksson 1925), och förmodligen är det en sådan som Piscarius avser.